

2011 nyarán nyaralni voltunk a Magas-Fátrában, akkor találtam ezt a halacskát a Blatnica patakban. Biztos hogy kölönte, csak nem tudom, cifra vagy botos. A hossza úgy 7-8 cm volt. Tisztelettel K. Gy.

A hal valószínűleg cifra kölönte ([Cottus poecilopus](#)), bár a biztos megkülönböztető bélyeg, hogy megszakad-e az oldalvonal a test hátulso részén, nem látszik jól a fényképen. De mintha eltűnne a farokúszó közelében, ami a has- és a farokalatti úszó határozott mintázatával együtt ugyancsak cifra kölöntére utal. Feltevésünket megerősíti, hogy eddig a szlovákiai kutatók is csak ezt a kölöntefajt mutatták ki a patakból.

Mellékelek egy képet egy halról, amiről nem tudom biztosan, hogy mi. Még szeptemberben fogtam emelőhálóval Szegeden, a Maty-érből kijövő, körülbelül 2 m széles csatornában. Ivadékbúsára tippelék, de nem vagyok benne biztos, mivel még képen sem láttam ilyet azelőtt. Most meg egyszerre 6-7db is volt a hálóban. Sz. D.

Köszönjük a halfotót, amelynek az azonosításával egyetértünk. A kishal esetleges hibrid volta nem zárható ki, de nagy valószínűséggel fehér busa ([Hypophthalmichthys molitrix](#)) látható a képen. Folyóvizekben már régóta szaporodik nálunk a faj, de újabban egyre több jel utal rá, hogy állóvizekben is ívik. Országszerte érdemes figyelni rá.

A Kis-Séd mezőlaki szakaszán fogtam ezt a keszeget, amelyet egy ideje már akváriumban tartok. Dévérnek vélem, de bizonytalan vagyok benne, ezért örülnék, ha megerősítenék a feltevésemet. Az se baj, ha esetleg megcáfolják, mert tanulok belőle. Köszönettel: K. L.

A képen nem dévér, hanem a hozzá nagyon hasonló karikakeszeg (*Blicca bjoerkna*, korábban *Abramis bjoerkna*) látható. Ugyanis az oldalonala fölött maximum 10 hosszanti pikkelysor van, míg a dévérnek 11-13 (az oldalonalat alkotó sort nem számoljuk), az anális úszóját pedig maximum 20 ipszilonszerűen elágazó sugár merevíti (a dévérnél ezek száma 23-28).

2012. május 27-én a Sajó egyik szlovákiai mellékvizében, a Csermosnya (Cremosna) patak torkolati részén találtam ezt a halat, amelyet ingolának vélek. Sajnos már bomlásnak indult, de talán ki lehet venni valamit a képből. Húsz éve még sokat láttam belőlük a patak följebb eső, jólési (Jovice) szakaszán, iváskor néha 30-40 darab is összegyűlt egy helyen. Azt hittem, azóta kipusztultak a patakból, de úgy látszik, hogy nem. Tisztelettel: K. Gy.

Egyetértünk megállapításával, a képen egy ingola maradványa látható. Szlovákiában több faja él a körszájúaknak, amelyek a tölcsérszájukban található fogacskák alapján azonosíthatók. Sajnos esetünkben a feji rész roncsolódása miatt már azt sem lehet biztosan eldönteni, hogy lárva vagy kifejlett egyed van-e a képen. Tekintve azonban, hogy a Sajóból és a Csermosnyából eddig a körszájúaknak csupán egyetlen fajtát mutatták ki, nagy valószínűséggel kijelenthető, hogy a talált példány tiszai ingola (*Eudontomyzon danfordi*).

2012. november 10-én a Tapolca patakban fogtam ezt a halat, amelyet nyúldomolykónak vélek, fényképezés után természetesen visszaengedtem. A fogás helye a Pápa és Kéttornyúlak közötti közúti híd környéke. Megjegyezném, hogy a patakban rengeteg a folyami és a feketeszájú géb, de lehet fogni bodorkát, fejes domolykót, fenékjáró küllőt, valamint elvétve egy-egy sügért is. Tisztelettel: K. L.

A hal azonosítása hibátlan, és a visszaengedése is tökéletes összhangban van a hatályos jogszabállyal, mert október elsejétől a nyúldomolykó (*Leuciscus leuciscus*) védett. A természetvédelmi értéke példányonként 10 ezer Ft, megegyező a küllőkével. Örülnénk, ha megerősítés céljából a többi említett fajról is beküldene egy-egy hasonlóan jó felvételt, mert a patak halállománya kevéssé ismert.

Kérem, segítsenek a mellékelt fotón látható hal azonosításában. Leánykoncér-ra tippeltem, de nem vagyok biztos benne. Esti horgászat közben fogtam a Duna almásfűzitői szakaszán, és még sosem találkoztam őkelmével. Köszönöm, P. Z.

A hosszú farokalatti úszó a igazi keszeg (Abramis) nemzetség jellemzője volt, amelybe korábban a karika-, a dévér-, a lapos- és a bagolykeszeg tartozott. Újabbán a négy faj már három nemzetséget

képvisel, így a tudományos nevük is megváltozott. A fotón látható hal a bagolykeszeg (korábbi neve [Abramis sapa](#), jelenleg [Ballerus sapa](#)). A hosszú farokalatti úszó mellett a lekerekített, száj fölé boruló orr és a nagy szem jellemzi. Szembogara valójában fekete, csak a villanófény melletti fotózás miatt vöröslik.

Kérem, segítsenek nekem megállapítani, hogy milyen hal szerepel a mellékelt fotón? A halat Hajdúszoboszló és Ebes között, egy öntözőcsatornában fogtam teszi-veszivel. Köszönöm szépen előre is, üdvözlettel: S. J.

A fényképen a távol-keleti Amur folyó vidékéről származó amurgéb ([Perccottus glenii](#)) látható, amelyet Magyarországon elsőként a Tiszából mutattak ki 1997-ben, majd hamarosan a Hajdúszoboszlót érintő Keleti-főcsatornából is. Hasonlóan a Hortobágy és a Hajdúság számos más vizéhez, az említett öntözőcsatornába is innen kerülhetett be.

2012. szeptember 28-án a Tarna folyó Tarnaörs és Jászdózsa közötti szakaszán, gázlós pecázás közben 2 db magyar (?) bucót láttam a mederfenéken. A kisebbikről (kb. 20-25 cm) csatoltam egy elég gyenge minőségű képet. Tudomásom szerint eddig nem mutatták ki a Tarna vízrendszeréből. F. R.

Mindkét megállapításával egyetértünk. A hal valóban magyar bucó (*Zingel zingel*), tehát bejelentéséből a kérdőjel törölhető, és az is igaz, hogy a Tarnából eddig még nem mutatták ki. Megjelenésére azonban számítottunk, mert 2007-ben Jászteleknél és Jászberénynél, tehát a Tarnatorkolat közelében már előkerült a Zagyvából. A faj feltehetőleg a kedvezőbb vízminőséget választva úszott fel a Tarnába. Az észleléshez gratulálunk!

Tavaly nyáron fogtunk a kollégámmal a Túr folyó romániai szakaszán, a határhoz közeli részen egy halat, melyet nem sikerült azonosítanunk. Ebben kérném az Önök segítségét. Fényképezés után a halat szabadon bocsátottuk. Segítségüket előre is köszönöm. N. A. A.

A hal bodorka (*Rutilus rutilus*), amely Adorjántól (Adrian) lefelé már nem ritkaság a Túrban. Jellegzetessége a többé-kevésbé narancssárga szemgyűrű és az úszóin is megjelenő hasonló szín. A Kárpát-medence számos vizében gyakori, de nagyon helyesen jártak el, amikor szabadon engedték, ugyanis a kevésbé színes példányai könnyen összetéveszthetők a következő képen látható leánykonccrall, amely ugyancsak megtalálható a Túr országhatárhoz közeli szakaszán.

2012. július 23-án kora reggel a fővárosi Duna-szakaszon több bagoly- és karikakeszeg horogra kerítését követően egy kicsi, nyúlánk hal akadt a horgomra, amelyet hát- és farokalatti úszóinak sugárszáma alapján fiatal leánykoncérnak vélek. A másik lehetőség a nyúldomolykó lenne, de annál az úszósugarak száma kisebb. A leánykoncér 25-30 cm feletti, a faji jellegeket már markánsabban mutató egyedeit viszonylag könnyű felismerni, de a fiatal, 10 cm körüli példányok beazonosítása problémás, ezért kérem megerősítésüket. Fényképezés után a halat visszaengedtem a Dunába. Ez magától értetődő cselekedet abban az esetben (is), amikor nem vagyunk biztosak a hal kilétében. Ö. M.

Gratulálunk a hal azonosításához, a képen valóban fiatal leánykancér (*Rutilus virgo*, korábban *Rutilus pigus virgo*) látható, amelyet félig alsó állású szája és fehér szemgyűrűje különböztet meg a bodorkától. A szájjálás alapján a nyúldomolykó fölvetése is jogos, de ahogyan írta, annál a farokalatti úszó sugárszáma kisebb. A leánykancér védett halunk, amelynek eszmei értéke példányonként 10.000 Ft. Levelének utolsó mondatát mindenki számára megszívlelendőnek és követendőnek tartjuk.

2012. június 1-jén Érden akadt a horgomra ez a hal, egy Dunához kapcsolódó tóban. Sok gébet fogtam már, de ilyet még nem. A hal színe mindenhol koromfekete volt, a mérete kb. 12 cm. Mi lehetett? Köszönettel: K. J.

Nem ritka a szaporodásra készülő halak körében, hogy a hímek színe megváltozik, úgynevezett nászruhát öltenek. Az öklék például a fokozott mennyiségben termelődő ivari hormonok hatására szivárványszínekben pompáznak, a gébek pedig rendszerint besötétülnek. A kép egy nászruhás kerekfejű vagy feketeszájú gébet (*Neogobius melanostomus*) mutat be, amely egészen sötét kékesfekete színűvé vált, csupán a hát- és farokúszójának szegélye fehérlik. Ugyanezen az oldalon "hétköznapi" viseletben és nem ennyire fekete nászruhában is látható a faj.

Hétvégén ismét a Duna gönyűi szakaszán jártam, és több ritkának mondható fajt fogtam. A halakat igyekeztem önállóan azonosítani, de megerősítést kérnék abban, hogy tényleg német bucó-e a csatolt képen bemutatott példány. Fényképezés után természetesen visszaengedtem a fokozottan védett halat. Z. Z.

A hal azonosítása kitűnően sikerült, a jól sikerült felvételen valóban német bucó ([Zingel streber](#)) látható, amely jóval nyúlánkabb, mint nagyobbra növő rokona, a magyar bucó. A két faj biztosan elkülöníthető egymástól, ha megszámloljuk az első hátúszójukat merevítő úszósugarakat. Ezek száma a kisebb növésű német bucónál 10 alatt marad (8-9), a nagyobb és vastosabb magyar bucó esetében viszont 10-nél több (13-14).

Kezdő dunai horgász vagyok, aki képről már ismeri a keszegféléket, de előben vannak még gondjai. Ezért minden halat lefényképezek visszaengedés előtt, és próbálom itthon azonosítani. A képen látható halat karikakeszegnek vélem, mert hogy olyan kerek, a mellúszói rövidek, nem érik el a hasúszókat. És az igazsághoz hozzá tartozik, hogy nagyon hasonlít egy megbízható fotóhoz a neten. P. Z.

Valóban kerekedő a hal teste, de az idősebb példányoknál ez általában így van, ráadásul ennek a hasa is erősen telt. Mégsem lehet karikakeszeg, mert az anális (farokalatti) úszójában az elágazó sugarak száma nem éri el a 18-at (mindössze 10), és az oldalvonalán lévő pikkelyek száma is kevesebb 45-nél (csupán 40). Ezek, valamint narancsos színű alsó úszói, hasonló árnyalatú szemgyűrűje és a többi jellegzetessége alapján az állapítható meg, hogy a hal bodorka ([Rutilus rutilus](#)).

Ezt a halacskát 2012 márciusában fogtam a Ráckevei(Soroksári)-Duna ráckevei szakaszán. A fajtát - véleményem szerint feketeszájú géb - biztosan sikerült azonosítanom, több határozóbélyeg alapján is. Azt szeretném megkérdezni, hogy előkerült-e már korábban is ebből a Duna-ágból, vagy ez itt az első észlelése? V. N. M.

A hazai Duna-szakaszcól 2001-ben kimutatott kerekfejű vagy feketeszájú géb ([Neogobius melanostomus](#)) 2004 végén már a folyam teljes hazai szakaszáról ismert volt, azóta pedig néhány mellékfolyóból is előkerült. Ezek alapján az említett Duna-ágban is feltételeztük az előfordulását, de konkrét adatunk eddig nem volt róla. Köszönjük értesítését.

Horgász barátom 2008 áprilisában fogta a képen látható halat. Elsőre dunai galócára tippeltünk, de a fejformája és pettyeinek alakja miatt ezt elvetettük. Leginkább egy sebes pisztrángra hasonlít, de ami miatt érdekes a dolog, hogy a Duna tököli szakaszán, a százhalombattai kőolaj-finomítóval szemben akadt horogra. Fényképezés után visszanyerte szabadságát. Kérem, határozzák meg, mi is ez szép jószág. Előre is köszönettel: N. J.

Ritkán fognak pisztrángot a hazai Duna-szakaszcson, de olykor megesik. Szakértőink szerint a beküldött képen szivárványos pisztráng ([Oncorhynchus mykiss](#)) látható. Jellemzője, hogy a fekete pettyezettség, amely főként a hátán sűrű, a zsrúszóra és a farokúszóra is ráterjed. A példány minden bizonnyal nőstény, ugyanis a testoldalt általában díszítő ibolyaszínű sáv az ikrásokon lényegesen halványabb, mint a hímeken, sőt hiányozhat is, mint ez esetben. A honlapunk [Ajánló](#) oldalán a Magyarország halfaunája c. könyvre kattintva mindkét pisztrángfajunk leírása kikereshető a megnyíló tartalomjegyzékcbl.

A Budapesti Tropicariumban járva az édesvízi akváriumban láttam meg és ott fényképeztem le ezt a majdnem fekete halat. Él ilyen a mi vizeinkben? Ha igen, mi a neve? N. P.

Bő évtizede már ez a Fekete-tenger vidékéről származó, a Dunában és mellékfolyóiban terjedő kerekfejű vagy másként feketeszájú géb is tagja a magyar halfaunának. Tudományos neve [Neogobius melanostomus](#). A kékesfekete szín és az úszók fehér szegélye azonban nem állandó jellemzője a fajnak, csupán a hímek viselnek ilyen nászruhát a szaporodási időszakban. Két képpel följebb ugyanezen fajnak egy másik példánya a megszokott színezetben látható.

A képen látható, 3-4 éve fogott halfajról szeretném megtudni, hogy mi. A Balatonból Fonyódnál kiinduló Milkovics-árokban fogtam szeder csalival, mivel láttam, hogy valami lecsap a fáról vízbe hulló szederre (eperre). Súlya kb. 1 kg lehetett, a hossza olyan 40 cm. Felénk több ilyen halat is fogtak már, de mindenki csak találgat a fajtáját illetően, ezért fordultam én is önökhöz. F. Á.

A kis felbontású, nagyítva szétcsomagolt képről nehéz volt megállapítani, hogy milyen halról készült. De végül öt szakemberünk is egyetértett abban, hogy a kép jászkeszeget ([Leuciscus idus](#)) ábrázol. A

bejelentésnek örülünk, mert így a fajnak egy eddig nem ismert, új előfordulási helyére derült fény. A Balaton környékén korábban csak a Zala torkolati szakaszán fogtak jászkeszeget, majd utóbb Keszthelynél is előkerült a tóból, de a déli part vizeiből eddig nem ismertük.

A Tisza-tavon, Poroszló közelében fogtam a következő halat. A helyszínen valamiféle gébnek néztem, otthon a neten próbáltam beazonosítani. Nekem a békafejű gébre hasonlított a legjobban. Jól gondolom? A fogás nem mostanság történt, de azóta sem kaptam megerősítést szakembertől. Köszönettel: S. G.

A kép valóban nagyon hasonlít a békafejű vagy Kessler-gébre, mert profilból nem látszik, hogy a fej nem felülről, hanem oldalról lapított. A kis száj és a lekerekített orr alapján megállapítható, hogy a hal egy átlagnál kissé sötétebb színű tarka géb (korábbi tudományos neve [Proterorhinus marmoratus](#), jelenleg *Proterorhinus semilunaris*). A faj jellegzetessége a szája fölött előrenyúló két kis csövecske, de ez többnyire csak akkor látszik, ha vízbe helyezzük.

2011. október 10-én kishalhalóval fogtam ezt a halat a Tisza-tavon, de sajnos nem tudom, hogy mi. Hasonlít a naphalra, de nincs napfoltja, emellett csíkos. Valami durbincsfélére gyanakszom, leginkább egy tengeri durbincsra hasonlít. L. J.

A beküldött fényképen a naphalnak (*Lepomis gibbosus*) egy fiatal példánya látható. A faj ivadékain - ellentétben az ivarérett egyedekkel - többnyire igen határozott függőleges sávozottság figyelhető meg, a kopoltyúfedőjükéről pedig még hiányzik a felnőtt példányokra jellemző, fekete-piros folttal díszített bőrfüggelék.

Segítségüket szeretném kérni a képen látható halfaj azonosításában, amelyet 2011. 09. 17-én fogtam a Duna gönyői szakaszán. Szégyen vagy nem, de nem tudom beazonosítani, hogy a küllők melyik fajához tartozik. A halat természetesen visszaengedtem. Z. Z.

A küllőfajok elkülönítése sokak számára jelent gondot, mert nagy gyakorlatot igényel, ezért is védett valamennyi hazai képviselőjük. A küldött képen az egyik leggyakoribb hazai faj, a halványfoltú küllő látható. Eddig *Gobio albipinnatus* néven szerepelt a védett fajok listáján, de a jelenleg érvényes tudományos neve: *Romanogobio vladkovi*. Jellegzetessége, hogy a hát- és farokúszóját csak halvány harántsávok díszítik, a háta a hátúszója kezdetétől hátrafelé erősen homorú, az oldalvonala alatt és fölött fekete pontsor húzódik, és a végbélnyílása közelebb esik a hasúszók tövéhez, mint az anális úszó kezdetéhez.

Hétvégén ismét több, ritkábbnak mondható halat fogtam, melyeket igyekeztem magam azonosítani, de megerősítést kérnék a Kessler-géssel kapcsolatban. Z. Z.

A kép meglehetősen életlen (ezért mindig érdemes több felvételt készíteni), de a gébfaj azonosítása tökéletes. A Kessler-géb (korábbi tudományos nevén [Neogobius kessleri](#), jelenleg [Ponticola kessleri](#)) fő jellegzetessége a széles fej és a nagy száj, emellett második hátúszójában hátrafelé haladva az úszósugarak hossza szinte változatlan, tehát az úszó magassága alig-alig csökken.

Rengeteg gébet fogok és fognak a dunai horgászok, de ezek pontos faját már kevesen tudják beazonosítani. Szeretnék tanulni és tisztán látni a fajokat illetően. Folyami gébre ([Neogobius fluviatilis](#)) gondolok, de megerősítésüket kérném.

A kép csupasztorkú gébről készült, amelynek tudományos neve korábban [Neogobius gymnotrachelus](#) volt, jelenleg [Babka gymnotrachelus](#). Egyetlen más gébfajunk oldalát sem díszítik olyan ferdén lefutó sötét sávok, mint ennél a fajnál.

A képen látható halat 2011. 07. 09-én fogtam a Duna gönyűi szakaszán, de minden horgásztárs mást mond, ezért az önök segítségét kérném. A hal természetesen visszanyerte szabadságát. Z. Z.

A képen egy szokatlanul világos színezetű magyar bucó ([Zingel zingel](#)) látható. Bennszülött halunk, amely fokozottan védett, eszmei értéke 100 ezer Ft. Honlapunk Galéria oldalán egy nagyobb, sötét színű példány képe is megtalálható.

Tiszaszentimrén, az egyik kis csatornában fogtam 2009. 08. 15-én pár olyan halat, amit eddig senki nem tudott azonosítani. Kaptam egy olyan nevet rá, hogy amur géb, de kétségeim vannak. Meg tudnák mondani, hogy mi ez? K. L.

A hal amurgéb ([Perccottus glenii](#)), bár nem minden tulajdonsága tipikus. A nevét szakmai okok miatt egybeírjuk, ugyanis nem a gébek családjába, hanem alvógébek közé tartozik. Ez a példány sötétebb az átlagosnál, de az amurgébek színe a környezettől, az idegállapottól és a hormonális szabályozástól függően nagyon változó lehet. Vaskos, erős alkatából és nagy szájából ítélve a példány valószínűleg hím, és már nem is olyan fiatal.

Ezt a furcsa, fekete halat a Berettyóújfalutól pár kilométerre lévő bakonszegi tóban fogtam. Mi lehet? F. Z.

Hím amurgéb ([Perccottus glenii](#)), amely ivás idején fekete nászruhát ölt, a homlokán pedig duzzanat képződik.